

BIBLIOTEKA

Zakł. Nar. im. Ossolińskich

XVI

1.888

D.n.

Inslit do sgn. 021. 10348

87

293

Die Dichter der jüdischen Religion waren nicht nur Prediger und Predigten schreibende Gelehrte, sondern auch Poeten. Ein großer Teil der jüdischen Dichter war ausgebildeter Rabbiner. Von diesen Dichtern ist nicht mehr viel überliefert, als daß sie sich auf die Bibel und die Talmudliteratur beziehen. Einige wenige Namen sind erhalten geblieben, wie zum Beispiel Moses ben Maimon, der eine Reihe von Gedichten verfasst hat, die in der jüdischen Literatur sehr geschätzt werden.

Wydania:

1. Cracovius 1518. J. Haller
2. , 1525. H. Victor.

inkunabul polski.

Modus regulariter

accentuandi lectiones Ada-
tūtales prophetias
necnō epistolas
z euange-
lia.

AD LECTOREM.

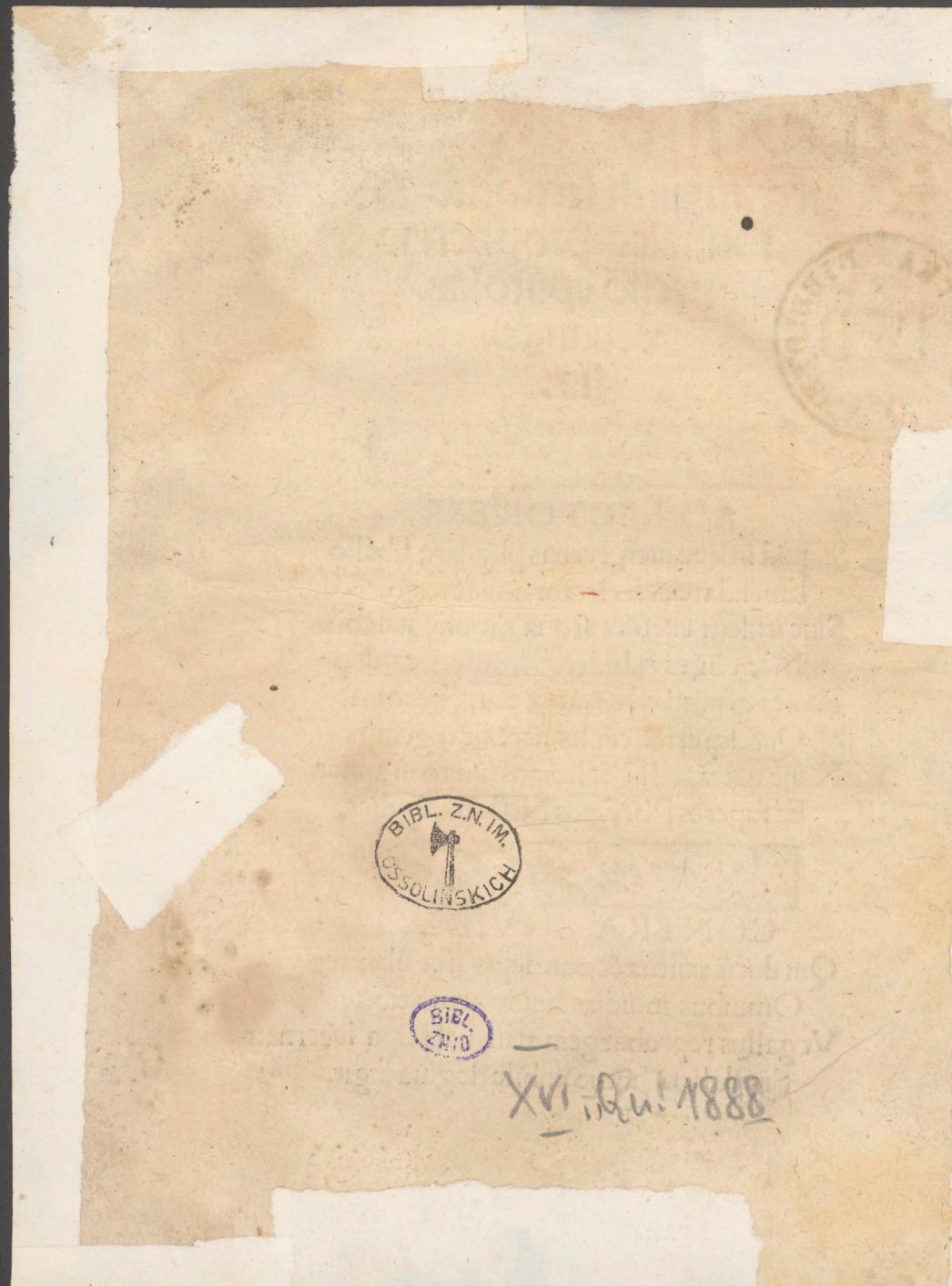
Si quid in hoc uicū cernas pugnare libello.
Emendare uelis lector amice rogo.
Siue itidem excuses si qua ratione ualebis
Nec tentes rabidi rodere more canis.
Penses q̄ nihil est ex omni parte beatum
Quodq̄ error cūctis accidit ingenj̄.
Nunc ualeas felix, & longos uiuita in annos
Et superes Phrygios Nestoreosq̄ dies.

CONTRA INVIDVM.

Qui ducis uultus & non legis ista libenter
Omnibus inuidias liuide nemo tibi.
Ut gallus reprobat gemmam uel talpa lucernam
Sic delirus homo nobile dogma fugit.

Cracovia 1525.
Hier. Victor.

Vm regularis debitq; pronūdatio unius uiusq; uocis (que finis grā
maticae prosodia nūcupatur) utilitatis per magne (nedum in accentuati
one lectionum quarūaung; ecclesiasticarum, uerum etiā in cauisis sen
tentiae expreſſione) esse dīnosatur, ut id fermē latīne lingue interpre
tes edocerent & scripſisse liquide dīnosantur, preserūam ipsi. Prīſā
arts author omnium grammaticorū q̄ maximus, Ioannesq; Lanuen
sis Catholicon identidem, non minus pernecessarium et commōdū esse persuasit. Singu
larius tamen que dico cuiusclero ad cultum ordinato diuinum, hęc sc̄ientia accentuā
di est q̄utissima, & summe oportuna. Quare caudum est, ne negligentius contrahā
tur, sed priuata diligentissime cura perquiratur. Quoārā ut quisq; clausule competens
exitus sonorostatis habecatur, in primis sātu dignum est, quid sit accentus. ¶ Accentus
scdm Ioanne Lanuēsem i Catholicon diffinitur sic, ē regularis modulatio uocis facta in
pronūdatione significativa, principaliter adiacens prima syllabæ. Vel sic, est certa lex
sue regula ad eleuandam uel deprimendam syllabam unius uiusq; partialē orationis.
Et diat ab ad & cantus, d mutata in c, & a in e, quasi ad cantum, sue uixta cantum si
tus. Et est duplex Regularis uidelicet & Irregularis. Regularis est quando dictio accē
tatur secundum regulas artis grammaticae prosodiam concernentes ut huic dictionis do
minus primam producendo, & reliquias duas grauando. Irregularis per oppositum. Sed
quia dictum est in dictione modulatio uocis. Vnde modulatio est triplex. Metr. ca, Mellis
& Prosaica. ¶ Metrica est que sit in carminibus poetarum. ¶ Mellica est que
attendit in cantilenis, carminibus sue tropis. ¶ Prosaica est que in orato
ne soluta attendit, secundū regulas datas ex Prosodia, que nostri est
proposita, principaliter adiacens uni syllabæ, ad inuendūq; accē
tus predominās principaliter prædominatur uni syllabæ
in qua cadit, & inept ei itaq; subiecto proprio in quo
est, licet ex cōsequenti dictioni adjudicatur ille
lus syllabæ tanq; illi in quo demons
tratur, ut diat Priscianus in
libro de accentibus.

A. 17.

Est qui tantum deprimitur, & non eleuatur, & causatur duplicitate
Primo quando fit depressione syllabæ ab accentu predominante in tertiam,
ut sit in subdivisione, & hoc tantum in bissyllabis &
polysyllabis in dissyllabis semper secunda deprimitur

ut hic.

deiat deus u: ster

Gravis

In polysyllabis uero habentibus penultimam longam ultima deprimitur.

deum amate

In habentibus autem penultimam breuem eadem penultima deprimitur. ut hic

Secundo quando fit saltus à syllaba super quam cedit predominans accentus i quinta et hoc tā lōga q̄ in breui. (dicit dūs.)

Exemp'um de longa. De breui exemplū. Est qui deprimitur & rursus leuatur ut quare

celum & terram.

et a it dominus.

de una in tertiam, & hoc in subdivisione in dictiōibus monosyllabis, hebraicis et barbaricis. Exemplū. De monosyllabis exemplis

Accentus est quadruplices.

Acutus

Dixit autem deus ad Abraam, ut desinaret. fecerunt me.

Et hoc in subdivisione tantum, quoniam in plena distinctione modera

ratum capiunt accentum ut dicitur inferius.

Modus

partipans naturam gravis & acuti & est quando fit depressione in tertia et i scđam leuatio et talis fit in dictiōibus monosyllabis barba

ratus

ricis hebraicis i plena distinctione seu fine p̄tiale clausule positis ut hic

Est qui inapies à gravi tandem in

Circu

altum tollitur & postremo rursus

flexus.

deprimitur, & est quando tercia. Et in puluerem reducet me.

syllaba à fine aliquius clausule de-

dixit dominus ad Moysen.

deprimitur in quartâ & penultima leuatur in scđam & rursus ultima de

primitur in tertiam, et hoc in illis que penultimâ habet lōgam ut hic.

Passio domini nostri Iesu Christi secundum Lucam.

In his uero que sui penultimam habent breue, quarta ipsorum deprimitur tercia leuatur, & penultima cum antepenultima sunt ab usu nostro iterum deijatur ut hic.

lube domine benedicere quis tamen ad

tute nouissili co uiuant ut religiosi & in passione

In fine orationis sue clausule nondū totaliter complete quo ad perfectionem, sicut cōmuniter fit in subdivisionebus & tunc talis dictio monosyllaba acuto accentu est pronuncianda ut patet in

Monosyllabam & hoc duplicitate, at enī talis monosyllaba ponitur.

Omnis clausula lectio nūcrus mensū apud te est complete ut fit in plena distinctione, tunc talis monosyllaba moderato accentu pronuncianda est nt.

Exaudiuntur tamen dictiones encliticæ, sa et exaudiisti me,

licet, q; ne, ue, que non moderato sed graui accentu proferuntur ut hic :

Dysyllabam, & tunc accentus principalis semper cedit supra pri- dixit q; mā syllabā illius dictiōis dissyllabæ sue ipsa sit lōga, sue brcuis. putas ne

De breui. De longa. dominus ue

spiritus domini cerebatur super aquas, filius datus est nobis

Longā & tunc accentus prædo et subito probas illū minans candē occupat ut hic

Pollisyllabā et hoc dupli- Breuem & tūc accentus prædomi- citer aut enī talis habet penultimā.

nās cedit super atēpenultimā sue ipsa populus meus nō itellexit sit lōga sine breui exemplū de lōga. pedū meorū cōsiderasti

nāq in eodē statu permanet inuocantē exaudiuit dominus porriges dex teram

Aut enim sunt declinabiles secundum formam dictio-

latinarū, & sic subiacent regu proles d.uidis. fugiamus Israhel.

lis accentū datis de dictiōibus inclita archangelum Gabrialem

latinis, exempli gratia.

Vel ponuntur in fine clausule nondū tota liter cōpletæ, & sic Dominus deus Israhel custodite vias meas

acuto accentu sunt proferendæ ut

Vel ponuntur in fine orationis sue clausule totaliter complete, et tūc moderato accentu sunt

pronunciadæ, præcasæ sicut de

monosyllabis dictū est ut hic Abraā habitauit in terra Canaan

Conclusiones vero finales propheticarum & tenebrosarum matutinarum & uigiliarum quartam differentiam septimi toni initantur.

Lectiones vero matutinales graui accetu concluduntur habendus tamen est respectus si in polysyllabas desinat. Si enim tales penultimam habent longam, supra eadem capiunt accentum pre dominantem ut,

Tu autem domine nostri miserere
Si vero talis polysyllaba penultima habeat breue
tunc accentus praedominans cadit super penultimam ut.

Et eodem modo etiam inchoantur

Omnis clausula epistolarum aut terminatur in dictio-
nem monosyllabam, aut dissyllabam, aut trisyllabam, aut tetra-
syllabam, aut plusq[ue] tetrasyllabam. Si terminatur in

Iube domine benedicere.
Dissyllaba & tunc prima illius dissyllabe elevatur, siue si-

Capitulum secundum de pronunciatione epistolarum;

In unam et hoc dupli-
citer aut eam praeedit dis-
ctio.

Monosyllabam et hoc in duas et sic dupli-
citer tripliater aut n. ipsa praecedit dictio.

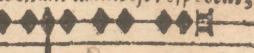
Dissyllaba et tunc eadem tertia
debet eleuari nisi sit enclitica quia talis deprimitur, syllaba immediate precedet erecta exemplum primi.

Longam Breue et tunc
et sic eadem et sic tripliciter aut habet per ultimam

polysyllaba & sic dupliater aut habet per ultimam mors est. erigit ut hic dixit dominus ad me nulli.

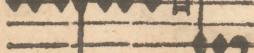
diat dominus omnipotens

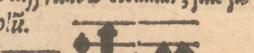
Tu autem domine nostri miserere

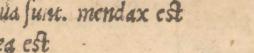
Si vero talis polysyllaba penultima habeat breue

tunc accentus praedominans cadit super penultimam ut.

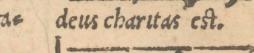
Et eodem modo etiam inchoantur

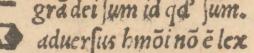
Omnis clausula epistolarum aut terminatur in dictio-

nem monosyllabam, aut dissyllabam, aut trisyllabam, aut tetra-

syllabam, aut plusq[ue] tetrasyllabam. Si terminatur in

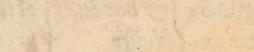
Iube domine benedicere.

Dissyllaba & tunc prima illius dissyllabe elevatur, siue si-

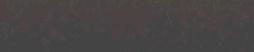
longa siue breuis de longa exemplum.

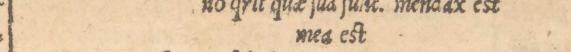
scriptum est.

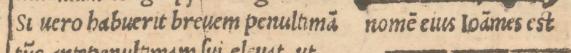
mea est

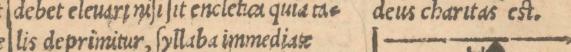
Pollisyllaba & sic talis si habet pe-

nultimam longam ipsam erigit ut hic nomē eius loāmes est

Si vero habuerit breuem penultimam

tunc antepenultimam sui eleuat, ut deus charitas est.

Monosyllaba & tunc eadem tertia

debet eleuari nisi sit enclitica quia talis deprimitur, syllaba immediate

precedet erecta exemplum primi.

Dissyllaba, grā dei sum id qd sum.

et sic eius pri aduersus hmoi nō ē lex

ma eleuat, si predicatoribus i. dicit. Exemplū ij. praece-
ue sit lōga ut hic. et affer ad me dētis

Siue sit breuis ut hic.

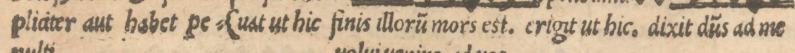
Filius dei est hic dixitq; hoc rex

mādatq; hoc lex

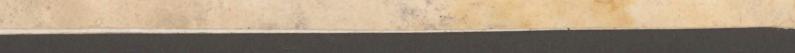
Longam Breue et tunc

et sic eadem et sic tripliciter aut habet per ultimam

polysyllaba & sic dupliater aut habet per ultimam

penultimam dixit ut hic finis illorum mors est.

volui uenire ad nos

Monosyllaba, & sic eadem eleuatur, exemplum secundum nisi sit enclitica, qatralis semper deprimitur syllaba immediae p̄cē dēte ercta, exēplū dixitq; matrī

Dissyllaba et sic quoniam deus erat cū illo. dixitq; eis.

p̄ia sue bre

eius c leuatur, Hētis formā nostrā Et inuestigabiles uie eius

sue sit lōga ut. Quoniam dixit eis. apperies os suū dixit

Longā et Breue et sic eandē tūc atē p̄cē eleuat ut in honore dei. nullimā cle suffiat tibi grā mea

hic. baptisatus uat ut hic. transilens colles in auribus meis.

Monosyllaba & sic eadem eleuatur, nisi sit enclitica, quia tūc deorsum pellitur tripliater at syllaba immediae exemplū ij. s̄p̄e gaudētes uiditq; sedentē

cētia exemplū i.

Dissyllaba, et Quāus scdm usū tūc ultia ele

pria dissyllabe p̄ia elevatur ut hic ipsum audite leuatur ut hic pacē habētes

Pollisyllaba & tūc talis sue habuerit longam siue breue ultimam sui eleuat et orantes dixerūt.

Trisyllaba CVsus tamen nonnullarum ecclesiarum habet, q; si huiusmodi pollisyllaba

precedens trisyllabam, fuerit ex penultima longa tunc eadem eleuat.

Siuero ex penultima breui, tunc exemplū scđi.

ante penultimā sui in domino cantabo dixerunt cunctes

eleuat, exemplum dei ordinari resistit interpretatio sermonum

hereditate domini morabor

Vna tantiū, & tunc ultima syllaba dictionis imē

mediate p̄cedētis eleuatur regula

Breue & ba & sic du

Duplex & tunc sic tripliater prima carū ele

aut enī cā uatur, nisi sit en-

clitica exemplum primi

qui operatur omnia in omni bus

qui natus est ex fortuna

Dissyllaba, &
tūc talis primā
sui eleuat ut hic. in falsis fratribus

Exemplū scđi praeđetis.
Pollifyl. et tūc si talis habet penultimā longā ipsā eleuat ut hic
Si uero habuerit penultimam breuem tunc ante penultimam
sui erigit ut hic

surrexitq; et ab ijt.
dedit illi corona glorie
pro fratribus arias ponsre
dēnum apostolis omnibus.

Tetrasyllabam & hoc
dupliciter aut enim talis
habet penultimā

Longam & tūc prima illius te
trasyllabe eleuator, siue sit lon
ga siue breuis ut hic
Istud tamen fatu non indignum, q; si talis tetrasyllaba ha
buerit penultimam longam, & ante penultimam breuem, id
est illā syllabam que sequitur accentū

predominantē, tūc nō abusivē quā
eleuator, hoc est illā syllabā q; in media cū suis ipsi sapientes
te praeđit illā tetrasyllabā ut hic q;cūq; multis illa faciat

Monosyllaba, & tūc talis eleuator nisi sit enc
elēta, quia talis deprimitur.

Exemplum primi. Exemplum secundi.

Breuem &
hoc sit tri
pliate r aut
enim ipsam
praeđit di
ctio.

q; cum credidimus. dixitq; militibus.
Dissyllaba et tūc ult
ima eius eleuator ut.
Liat prima talis dissyllabæ semitæ eius paficæ
be eleuctor primus tamē modus ē cōuenientior
Polysyllaba & tūc que
libet talis eadē sui eleuator
capite tetrasyl. depresso. ordinē melchisedech

Nonnulli uero usum potius q; artem respicientes penultimam
buius polysyllabæ si est longa eleuare seleu, ut hic
Si uero sit de penultima breui, tunc ante penultimam erigunt.
Primus tamen modus est regularior, & conuenientior quare
magis tenendus, posterior uero ut abusuus uitandus.

Longā & tūc illā syllabā que præ
ante penultimā, hoc
est quartā à fine ea
leuator, siue talis sit
longa ut hic
in tēpore uisitatiōis. uis, ad utilitatem.
dilectio siue simulatiōe. in hilaritate.

plusq; tetrasyllabam & Conuenientius tamen est ut talis syll
ba quarta si est brevis deprimatur

talis habet penultimā.
in manu mediocris
Breuem, & tunc si quinta syllaba à fine seruus sapientie.
sit longa in mortuentum
ipsam est si uero quāta syllaba à fine sus
leuat ut. Ut nō cōtarbemur rit brevis tūc sexta ē leuāda ut
hic. uiaſſitudinis obūbratio. hic.

Capitulum tertium de pro
facta est reconciliatio.
nuntiatione euangeliorum. per similitudinem.
Omnis clausula sacri euangelij aut terminatur in dictiōem monosyllabam, dissyllab
am, trisyllabam, plusq; trisyllabam.

Monosyllaba, & tunc hæc ipsa mono
syllaba prædens deprimitur regulas q; a pater maior me est
riter quacūq; alia dictiōe sibi anteposuit uado et uenio ad uos
sita ut in his patet exemplis. et pater in me est

Si autem monosyllabas tales in fine clausula positas, encl
atica atēcesserit, tūc eadē deprimitur ut hic. Exemplū de encl.

Dissyllaba & tunc ultima illius dissyllabæ monosyllabam prædens
deprimitur. ut Poteſt tamen non
abusive prima tā mādatq; hæc lex
et ipse uiuet ppter me lis dissyllabæ de q; ego sum usq; adhuc.
gudiu nestrū plenū sit primi ut ego mitto uos

Longam & tūc ultimam sui deprimit. Arti enim nihil repu
gnaret, si penultima talis polysyllabæ detrudatur capite eius
dem ere. eto. exemplū sedi. pater uester perfectus ē

polysyl pri. Ille pbatus est pater uester perfectus ē
q; pp̄heta est. nomē eius Ioannes est.

Breuem, et tunc eadē pariter cum ultima
deprimitur ut hic.

Monosyllaba, et dicit dominus hæc.
tūc talis depri pater meus agrico la est
mitur scandū dixit martha ad lejum Poterit tamen etiā
usum ut hic. opera tua quæ facis. talis dissyllaba fina
lis, quam monosyllaba præcedit caput suum
grauare ut hic.

Dissyllabā, et sic tri-
plater aut enim eam pre-
cedit dictio.

Nisi talis monosyllaba fuerit encier ea que sem-
per deprimitur ut hic.

Dissyllabā et sic semper
ultia dissyllabā p̄cedētis Filius tuus uuit
deprimatur, sive sit longa sive brev. gaudio magno ualde.

Longā et tūc ultia
Polysyllabā eiusdē polysyllabā
ba et hoc du- deprimitur ut hic. Fili dauid miserere mei
plater aut Et uenimus cū muneribus adorare cum
enim habet Breuem, et tunc ta-
penul. lis penultima brevis

pariter cum ultima Dixit Iesus discipulis suis
deprimitur ut hic. timentibus cum
misericordiae sive.

Longā, et sic semper prima
talis trisyllabā deprimitur, qua-
cūq; dictione præter encliticam
præcedente nt hic.

Trisyllabā, et hoc du-
plater aut enim talis ha-
bet penultimam.

Mono syllabā, et
tunc talis mono-
syllaba semper de-
primitur ut hic.

Dissyllabā et
tunc ultima eius
Breuem et
sic triplas de-
pellitur ut hic
Polysyllabā, et
ter aut enim tūc talis si has
ipsam præ-
cedit dictio.

longā ultimā
sui deprimit ut
Sine me ubi potestis faere

Si uero talis polysyllaba p̄cedēt habuerit pe-
nultimā brevē, tūc
eius penultima cum
ultima detrudun-
tur, ut hic

Propter filium hominis
In nomine domini.

Longam, et tunc talis antepe-
nultimā sui cum sequentibus

Plusq; trisyllabā et
hoc duplater aut enim Breuem et tunc &c.

Et turbis iudeorum
Omnes generationes

talis habet penulti-
mam.

Breuem et tunc illam syllabā
deprimit quis precedit
ante penultimam hoc est quā-
tam à fine sui ut hic.

Declinabiles, et sic etiam
secundum regulas de latinis
dictionibus superius datus
accentuantur ut hic.

In epistolis
Sic consi-
derantur di-
plater aut
enim sunt.

Indeclinabiles et sic quot
quot syllabarum fuerint sem-
per penultima earum detru-
ditur ut hic.

Si autem tales in clausula epistolari p̄ce-
dant immediate dictiones latinis dissyllabas in
fine clausulae positas, tūc taliū dictionum
barbariarum eleuatur ultima, dictionis finalis
latinae deppressa ut.

Dictio-
nes Barba-
rice et Gre-
cae si ponū-
tur.

In euange-
lijs et sic co-
siderāde sūt
duplacie at
enim sunt.

Dissyllabā tunc
Indeclina-
biles, et hoc
duplacie at
enim sunt.

In euange-
lijs et sic co-
siderāde sūt
duplacie at
enim sunt.

Dixit angelus marie.
Secundum Ioannem.

Dixit dominus Petro.

In bethleem iude

Non nō emauis.

De tribu Aser.

In ciuitate David

Genuit Iacob

Polysyllabā et tūc penultimā

sui deprimū syllaba immedia

et p̄dēte sursum protracta,

ut i

Genit Eleazar

Genit Isaac.

exem. In ciuitate nazaret

Ge.Iozaphat.

plis. Infirmabatur Cafarnaū

• • • • •

Benedicta tu in misericordiis

Ite ostendite uos sacerdonibus

Circa frequens ministerium

• • • • •

Dixit dominus Isaiae.

Et dicit Ezechiae

Nomine Ananias

Præcepit deus Israheli.

• • • • •

Dixit Abram

Per prophetā Iob l.

Venit in Bethleem

• • • • •

Ad achas dicens.

Abba pater

Declinabiles, iuxta formam dictionū latinarum et sic etiā

accētu de latinis dictionibus dato subiacet, ut in his exēplis

• • • • •

Dixit angelus marie.

Secundum Ioannem.

Dissyllabā tunc

Indeclina-
biles, et hoc
duplacie at
enim sunt.

Genuit Iacob

Genit Iesse.

Genit Salatiel

Genit Zorobabel

Genit Eleazar

Genit Isaac.

Infirmabatur Cafarnaū

B ij

Secus stagnum genazzaret
Per ambulabat Iericho.
Nomen eius Elizabet.

¶ Orationum uero interrogatiuarum, sive ponuntur in lectionibus matutinalibus sive
in prophetijs, sive in epistolis aut in euangelij semper sunt aucto accentu pronunciadæ,
de quibz per ordinem exēpla patebūt, & primo de lectionibus matutinalibus et yphetijs.

¶ De lectionibus exemplum.

De epistolis

Indica mihi cur me ita iudicas.
Quare hoc festi.
Quid tu uides Ieremia.
Quid uis fili mi.
Quid faciam tibi o castos hominum.

Quis enī cognovit sensum domini.
Quid statim aspiciens in cœlum.
Dic mihi quid habes in domo tua.
Saule saule quid me persequeris.

¶ De euangelijs.

Aliud ex
emplum,

Vbi est qui natus est rex iudeorum.
Quis revolvet nobis lapidē ab hostio mo.
Quantum debes domino meo.
Quid hoc audio de te.
Simon diligis me plus his
Ut ueniat mater dominū mei ad me.

Quomodo possunt hæc fieri
An de aliquo alio
Quis est qui idquicunque blasphemias
An dicere surge et ambula
Rabi ubi habitas.
Quis es tu domine

Qualis est hic.
Quid festi
Quis peccauit.
¶ Similiter de clausulis responsiuis
& relatiuis indicandum est quia in
delicet tales etiam finem sui auant
ut patet in his exemplis.

Quomodo legis
Propheta es tu
Heliæ es tu.

Quē queris
Tu quis es.
Quid petam.

No sum
Septem
Es tu

Etiam
Possimus
Nescio

Non
Quo.

Zituli luper accentuationem epistola-
rum beati Pauli.

Lectio epistole bona Pauli apostoli ad Romanos ad Corintios
ad Hebreos.

Ad Philipenses Ad Thessalonicenses Ad Thitum.
Ad Galathas. Colossenses.

Zituli sapientie.

Lectio libri sapientie

Lectio epistole beati Ioannis apostoli.

Lectio epistole beati Petri apostoli.

Lectio epistole beati Iacobi apostoli.

Lectio Esaiæ prophete.

Lectio Iohelis prophete

Lectio libri regum Danielis prophete.

Machabeorum

Zituli libri Apocalipsis.

Lectio libri Hester

Lectio libri Apocalipsis beati Ioannis apostoli.

¶ De conclusione epistolarum.

¶ Coclusio reguli riter debet fieri ad minimum in quinta, sexta septima, ad maximum
uero in octava, nona, et non excedere debet nonarium numerum.

¶ Exempla.

Sed induimū dominū Iesum Christū Vel sic

Sed induimū dominū Iesum Christū

Et in plenitudine sanctorum detento mea.

Vel sic sanctorum detento mea.

Ipsi honor & gloria in secula seculorum amen

Vel sic
In secula seculorum amen.

Zituli sacri euangeliij.

Sequentia sancti Euangeliij secundum Matheum,

Ioannem

Sequentia sancti Euangeliij secundum Marcum.

Lucam.

Initia evangeliorum.

Initium sancti Euangeliij secundum Lucam

secundum Marcum

secundum Matheum

¶ De conclusione Evangeliorum.

¶ Conclusio Euangeliij in longa natura aliter syllaba debet fieri aut monosyllaba, & etiam ad minimum in quinta, sexta ad maximum vero in octava & nona, ut in exemplis.

ve
sic

Beati qui audiunt uerbum dei & custodiunt illud. Verbum dei et custodiunt illud

Et reuersa est uaduolum suam. Iesus antem abscondit se & exiuit de templo.

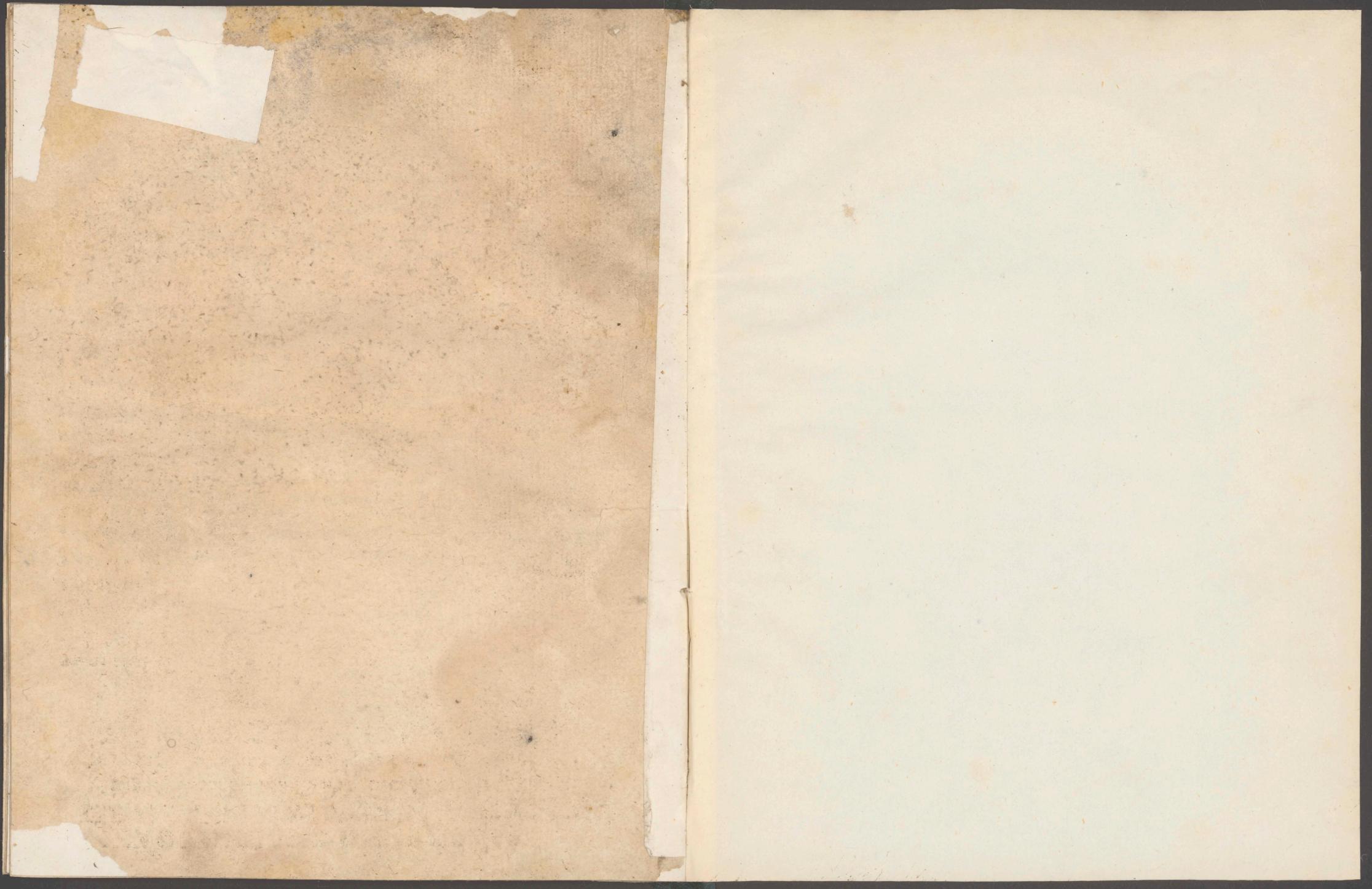
Plenum a uera & ueritate.

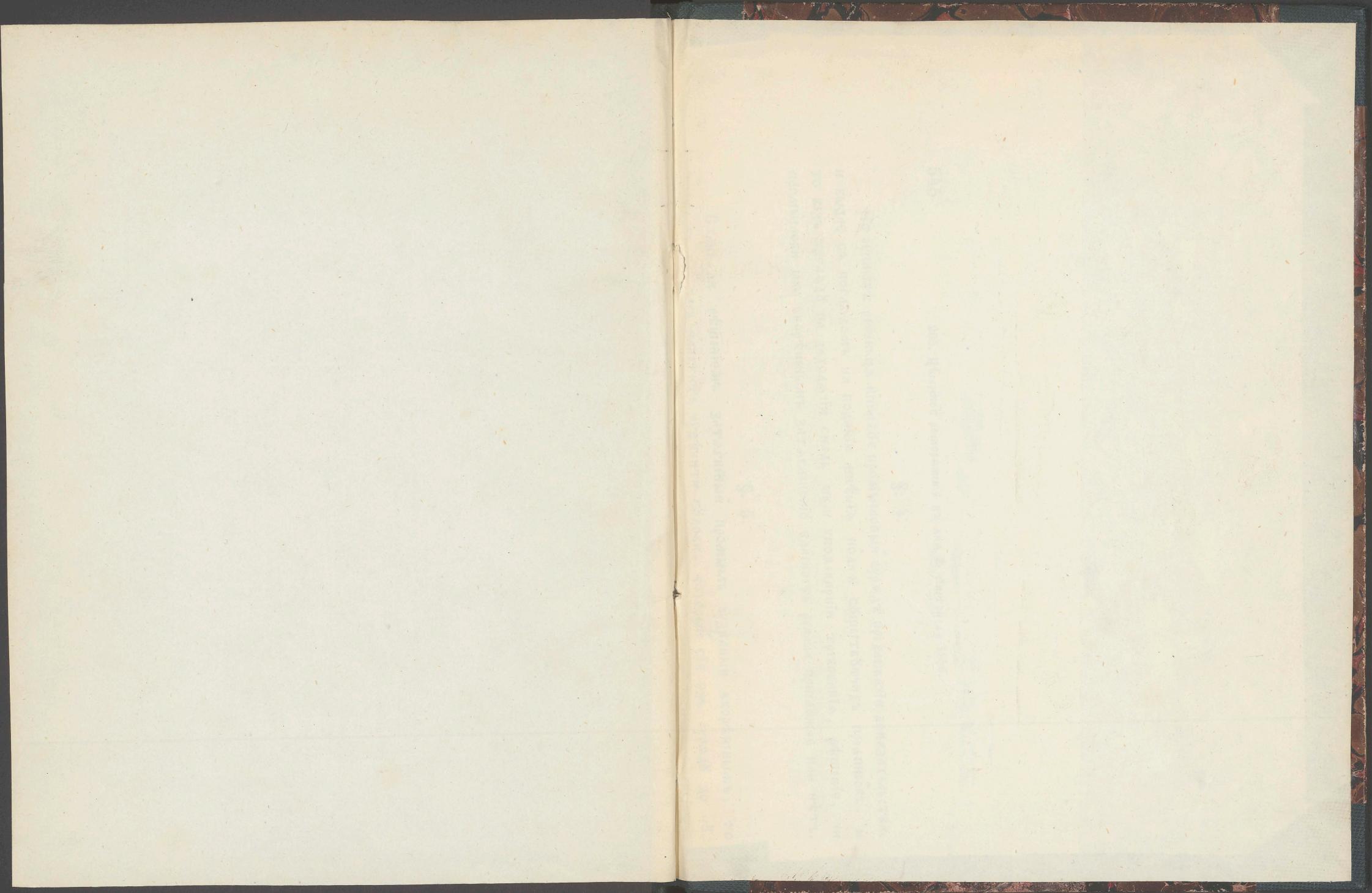
W.D.

Impressum Cracoviæ, in aedibus Hieronymi Vies
toris. Anno domini Millefimo quingente
simo uigesimo quinto.

V. 106 - L. 6582

卷之三